

Kim Behnke (FP):

Det er et charmerende element i skatteministerens væsen at være så beredvillig til at vedgå både arv og gæld for noget så forfærdeligt som den gamle lov om gulpladeafgiften.

Når jeg ikke direkte ville skælde ministeren ud, er det, fordi det var ministerens forgænger, der lavede det foregående forslag. Og uden at jeg kender til de præcise arbejds gange i ministeriet, er det mit indtryk, at det normalt foregår på den måde, at der bliver formuleret et politisk ønske, og så går embedsmændene i gang med at finde ud af, hvordan man skal skruer paragrafferne sammen – jeg har ikke nogen forventning om, at det er ministeren, der sidder derhjemme og strikker paragrafferne sammen – og det var tydeligt, at de embedsmænd, der sad og strikkede paragrafferne sammen i det gamle forslag, ikke kendte til den mangfoldighed, der findes uden for ministeriets tykke vægge.

Så takkede ministeren flertallet, men jeg har ikke hørt et flertal støtte forslaget i dag, og der er ingen færinger til stede i salen. Og medmindre vi allerede nu har set det første resultat af, at man har fået en stemmeaftale med færingerne som følge af en aftale om nogle milliardtransaktioner, vil jeg godt bede ministeren om at redegøre for, hvem der udgør det flertal, ministeren talte til. Jeg har ikke set eller hørt et flertal i dag gå herop på talerstolen og anbefale forslaget.

Der er Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, som er de regeringsbærende partier, og for ikke at få fingrene i klemme igen har Enhedslisten været nok så forbeholden, men vil jo nok støtte forslaget, og så er der SF. Men så er der ikke flere, der har udtalt sig til fordel for ministerens forslag, så jeg vil bede ministeren om at redegøre for, hvem der udgør de 90 mandater, der normalt er flertallet i Folketingssalen for et lovforslag.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Hr. Flemming Kofod-Svendsen spurgte, hvorfor forslaget ikke var blevet fremsat noget tidligere, for det ville have været bedre.

Det var sådan set det samme, jeg sagde, for jeg sagde, at hvis man skulle kritisere noget, var det jo ikke, at det var kommet for tidligt. Og jeg havde gerne fremsat forslaget i marts eller april, men når det først fremkommer nu, er det, fordi

der stadig væk var nogle uafklarede tekniske spørgsmål, som gjorde, at jeg ikke kunne nå at fremsætte det inden den 7. maj, og fordi jeg ikke ville komme med et lovforslag og opfordre Folketinget til at vedtage det, uden at jeg følte mig fuldstændig overbevist om, at vi også teknisk kom med det i en sådan form, at det var klogt og forsvarligt at opfordre Folketinget til at vedtage forslaget.

Så det er, fordi hjemmearbejdet tog lidt længere tid, og det hænger jo også lidt sammen med det, som jeg tror hr. Flemming Kofod-Svendsen godt kender fra sin egen tid som minister: at hvis flere ministerier er involveret, er det måske lidt mere tidkrævende, end hvis det er et enkelt ministerium, der alene håndterer sagen.

Det er faktisk den egentlige baggrund for, at forslaget først kommer nu. For jeg er enig med hr. Flemming Kofod-Svendsen i, at det havde været bedre at fremsætte det i april end her i begyndelsen af juni.

Til hr. Kim Behnke: Det synes jeg vi skal konstatere, når stemmerne på et tidspunkt bliver talt op. Så må vi jo se, hvordan det ser ud.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning**Anden næstformand (Henning Grove):**

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 90: Forslag til lov om ændring af lov om afgift af visse detailsalgspakninger og visse poser af papir eller plast m.v. (Vægtbaseret emballageafgift).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 2/6 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Hugo Sørensen (S):**

I forbindelse med finanslovforhandlingerne i december 1997 blev der blandt andet med baggrund i kraftige forbrugerønsker om en forenkling og reduktion af emballagemængden indgået en aftale om, at den nuværende emballageafgift skulle ændres ved et lovforslag, der skulle fremsættes i folketingsåret 1997-98.

Med henblik på at udmønte denne aftale foreslår regeringen, at den nuværende, volumenbaserede afgift på flasker og dunke erstattes med en vægtbaseret afgift.

Denne afgift kommer til at indeholde afgiftssatser for papir, karton, pap, tekstiler, glas, keramik, plast, laminat, aluminium, blik og træ.

Endvidere erstattes afgiften på flasker og dunke af en afgift på udvalgte varegrupper.

Herved opnås en afgiftsmæssig ligestilling af alle typer emballager, der anvendes til en bestemt type varer, og hermed opfyldes ønsket om en overensstemmelse med Miljøstyrelsens, Skatteministeriets og Told og Skats redegørelse om indførelse af en administrerbar emballageafgift.

Der opnås desuden mulighed for at indhøste tekniske og miljømæssige erfaringer med afgifternes virkning inden for et mindre område og efterfølgende mulighed for at justere afgifterne.

Salgsemballage til maling, kosmetik, visse landbrugsprodukter, margarine, sæbe, rengøringsmidler, kølervæske, bekæmpelsesmidler, kemikalieprodukter, smøreolie og andre olieprodukter og desuden legetøj, hunde- og kattefoder og saucer bliver afgiftspligtige.

Indførelsen af vægtbaserede afgiftssatser indebærer, at f.eks. 1 liter-emballerede varer gennemsnitligt belastes med ca. 31 øre ekskl. moms, uanset hvilket materiale varen er emballeret i. Til sammenligning vil en flaske eller dunk af glas og plastik med samme rumindhold, altså 1 liter, efter gældende regler blive belastet med 160 øre ekskl. moms.

Det forventes, at indførelsen af en vægtbaseret emballageafgift til en vis grad vil påvirke producenterne adfærdsmæssigt i retning af lettere emballager til lavere afgifter målt pr. stk.

Det forventes desuden, at indførelsen af vægtbaserede afgifter vil have en positiv indvirkning på miljøet, ligesom det vil betyde en mere konkurrencemæssig ligestilling mellem forskellige former for emballage.

Til sidst skal jeg sige, at der fra flere sider er rejst tvivl om, hvorvidt gennemførelsen af dele af dette lovforslag kan have en uheldig indflydelse på genbrugstanken. Og på Socialdemokratiets vegne vil jeg derfor gerne pointere, at vi vil holde øje med udviklingen og være klar til at gribe ind, hvis det viser sig, at det velfungerende genbrugssystem, vi har i Danmark, vil lide skade under indgrebet.

Mariann Fischer Boel (V):

Det kom jo til at holde stik, at det var fuldstændig umuligt at administrere regeringens første forsøg på at ændre emballageafgiften på flasker og dunke for at skaffe det provenu på ca. 400 mio. kr., som man skulle bruge i forbindelse med finansloven for 1998. Men det var vel egentlig først omkring den 1. april, at det i al sin gru gik op for virksomheder og butikker, hvad ikrafttrædelsen betød af administrativt bøvvl og besvær, da man skulle gøre sine lagerbeholdninger op. Og det flertal, der bakkede L 135 op – altså det oprindelige forslag – kunne ikke undgå at vide, at det var et morads af uadministrerbare regler og beregningsmodeller.

Men nu foreligger der altså et nyt forslag, som Socialdemokratiets ordfører har redegjort for i detaljer, så det vil jeg sådan set skåne medlemmerne for og blot konstatere, at udgangspunktet jo er, at det i hvert fald sikrer skatteministeren det provenu, som han er gået efter.

Retfærdigvis vil jeg da godt sige, at vi i Venstre er interesserede i, at mængden af emballage mindskes mest muligt, men vi mener, at miljøsigtet fortsat mangler i lovforslaget, selv om en vægtbaseret afgift trods alt er mere fornuftig end den volumenbaserede afgift, der var i det tidligere forslag, så den kredit vil jeg da godt give skatteministeren. Men vi mener, at der er utrolig store problemer forbundet med, at genvundne, fiberbaserede materialer er tungere end »virgin paper«, som det hedder i det tekniske sprog. Så i virkeligheden mener vi, at hele genanvendelsesideen vil få et problem med vedtagelsen af det her forslag.

I forslaget ligger der også en reduktion på 20 pct. af afgiftsgodtgørelsen ved eksport af vinflasker, og det element mener vi i Venstre vil skabe voldsomme problemer ikke blot for flaskegenbrugsbranchen, men jo i virkeligheden også for kommunerne, der opsamler de flasker rundt omkring. Så det bliver et af de spørgsmål, som vi mener at de, der skal bære loven igennem, kommer til at koncentrere sig om.

Overordnet set burde det vel være sådan, at en emballageafgift var noget, som man tog sig af i EU, altså at det blev et EU-anliggende, for at undgå skæv konkurrence. Men når regeringen nu ønsker en emballageafgift, undrer det mig også, at man ikke i hvert fald i nogen udstrækning har prøvet at skele til den tyske model. Det er jo ikke altid nødvendigt at opfinde den dybe tallerken to gange.

Vi har noteret os, at testpanelet har vurderet de erhvervsøkonomiske konsekvenser af det her lovforslag, og det er vi selvfølgelig godt tilfredse med, men jeg er overbevist om, at i de tilfælde, hvor emballagen udgøres af flere forskellige elementer, altså flere forskellige materialer, holder de beregninger, som man i testpanelet har gjort sig om, at virksomhederne skal bruge mindre end en time om måneden på at administrere forslaget, ikke. Og jeg kan måske nævne legetøjsbranchen som en af de brancher, der vil få problemer med denne model, og hvor de beregninger ikke holder.

Med de bemærkninger kan jeg sige, at Venstre på det foreliggende grundlag ikke kan støtte lovforslaget.

Brian Mikkelsen (KF):

Nu er vi så nået til den anden farce her i dag, for på linje med, hvad der var tilfældet med L 89, har der jo også været meget store problemer med det oprindelige forslag om emballageafgifter. Men det behøver jeg jo ikke at gøre så meget ud af at nævne her, for det kan vi alle sammen huske, og jeg vil da også indledningsvis kvittere for, at de afgifter ophører med virkning fra den 1. februar 1999, såfremt det her forslag bliver vedtaget.

Der har været en del postyr og en masse forvirring omkring emballageafgifterne, og med det her forslag må vi godt nok også fra konservativ side sige, at der er rettet op på nogle af de mange graverende fejl, der var i det oprindelige forslag. Men som i så mange andre ting: Når man fra Socialdemokratiets side vil kradse kroner ind sammen med venstrefløjen, handler det jo om, at man tænker mere på provenuet end på konsekvenserne af forslaget.

Og jeg vil godt komme med et eksempel fra den virkelige verden: Der er en fabrikant i Nordsjælland, som har en fabrik, hvor han laver ketchupflasker, og det gør han i konkurrence med alle mulige andre firmaer og med udlandet osv. Den mand var i deputation i Skatteudvalget – nu må man jo ikke referere fra

Skatteudvalgets møder, men jeg kan i hvert fald godt referere, hvad han siden hen har fortalt mig:

Han oplever denne afgift som en kolossal belastning for hans lille virksomhed, som har 50-60 medarbejdere, for selve flasken kommer altså til at koste mere end den ketchup, der er i flasken, og med den store afgift, der nu kommer på de ketchupflasker, som bliver produceret i Danmark, vil han ikke kunne konkurrere med tilsvarende produkter fra udlandet.

Og denne fabrikant, som har slidt og slæbt – det gør mange af de små selvstændige, men de tjener ikke forfærdelig mange penge – og har sin egen lille virksomhed, sad med tårer i øjnene og forklarede, at han sandsynligvis blev nødt til at lukke sin fabrik på grund af det her, og det får konsekvenser for de 50-60 medarbejdere, der er i virksomheden, og det får konsekvenser for familierne til de mennesker, der er ansat i virksomheden, og det får også konsekvenser for de mange mennesker, der leverer til virksomheden.

Det er ikke særlig behageligt, og det er klart, at det er sådan nogle ting, man må tænke over, hver gang man lovgiver fra Socialdemokratiets side. For hver eneste gang man lægger lidt ekstra skat på vores alle sammens forbrug, på vores husholdning og på virksomhedernes økonomi, har det altså konsekvenser.

Det kan godt være, at man kan lide at hive skatter ind og hive nogle penge ud af forskellige mennesker, men det betyder noget for disse menneskers privatøkonomi; det betyder noget for husholdningerne, og det betyder noget for virksomhederne, og det betyder også noget for antallet af arbejdspladser. Og det er ulykkeligt, at man så bliver ved med at sætte skatterne op. Så det er vi altså imod.

Vi er ikke imod, at man gør noget for miljøet, for det er jo udgangspunktet for en bedre velfærd for alle, og der har også været meget fokus på den emballage, der følger med, når man handler i supermarkedet eller hos købmanden: Varerne fylder jo en hel del i poserne, når man er ude at handle, og derfor skal man selvfølgelig også se på dét. Men vi synes ikke, det her forslag er hensigtsmæssigt, for det har alene handlet om at kradse penge ind i statskassen, og derfor vil vi ikke være med til at gøre det på denne her måde.

Men vi vil godt være med til at finde en bedre måde at gøre det på, som reelt er adfærdregulerende. Og der er mange ting i forslaget,

man kunne tage fat på, f.eks. den måde, man har delt det op på i de syv afgiftssatser. Det synes vi er for få, hvis man virkelig ønsker konkurrenceneutralitet. Det vil være nødvendigt med en opdeling i yderligere kategorier med forskellige satser, som tager højde for de meget store forskelle, der er inden for de syv afgiftsområder. Derfor synes vi, at man skal kigge på dét.

Vi tager altså afstand fra regeringens forslag, og vi vil godt appellere til regeringen om at lytte til den kritik, der kommer fra de almindelige forbrugere og fra erhvervslivet. Den kritik bør man være lydhør over for.

Kort sagt er der altså alt for meget skidt og lidt for lidt kanel i det her. Og uanset hvad forslaget er emballeret med, er der tale om en slags snydepakke, som ikke vækker glæde nogen steder bortset fra i den slunkne danske statskasse.

Aage Frandsen (SF):

Der er formentlig enighed om, at emballage skal begrænses i størst mulig udstrækning, i det omfang emballagen bare smides væk og bidrager til forureningen. Der er formentlig også enighed om, at det mest ideelle ville være at have et afgiftssystem, som tog hensyn til, i hvilket omfang den enkelte form for emballage belaster miljøet. Men vi er desværre endnu ikke kommet dertil, at vi kan lave et sådant system, men det er vigtigt at understrege, at det er det, vi må arbejde hen imod, sådan at vi finder ud af at få et afgiftssystem, som tager højde for, hvad det enkelte emballageprodukt belaster miljøet med. At finde ud af dét mener jeg er målsætningen for os.

Indtil da drejer det sig så om at finde en form for emballageafgift, som i største omfang tilgodeser dette, og dér må man sige, at det nuværende system med en volumenbaseret afgift ikke duer i den forbindelse. Og derfor kan jeg også give kritikere af det system, vi har i øjeblikket, på baggrund af den lovgivning, der blev lavet omkring nytår, ret i, at det ikke var heldigt fra en miljømæssig betragtning, og at det heller ikke var heldigt fra en administrativ betragtning.

Det, der foreligger nu, er klart bedre i begge henseender, både med hensyn til det miljømæssige og med hensyn til det administrative. Det er ikke ideelt, men skal man vente på det ideelle og ingenting gøre? Dét siger vi, at det skal man ikke, for man kan somme tider sige, at man vil have det ideelle, fordi man virkelig mener, at

det er kun det ideelle, der er i orden, men man kan også sige, at man vil have det ideelle, fordi man regner med, at så sker der i hvert tilfælde ikke noget så længe.

Med hensyn til det konkrete forslag er der selvfølgelig nogle ting i det, som man til enhver tid kan diskutere, f.eks. hvor mange kategorier der skal være. Men det er ikke nogen objektiv sag, og det, der ligger i forslaget, er i hvert tilfælde indtil videre det, vi synes er bedst.

Men vi vil da gerne kigge på det, som nogle fra organisationernes side er kommet med, for når det gælder spørgsmålet om genbrugsflasker i forhold til engangsemballage, mener vi også, at det er vigtigt at tilgodese hensynet om at sikre genbrugsflasker i størst muligt omfang, og derfor er det vigtigt, at de overvejelser, der er i de forskellige organisationer, indgår i vores arbejde. Men det er klart, at der også er overvejelser, som forskellige organisationer og virksomheder gerne vil have at vi skal imødekomme simpelt hen på grund af, at de gerne vil være fri for en afgift, som vi er tilhængere af, og derfor er der naturligvis nogle af de henvendelser, vi får i øjeblikket, som vi ikke kan imødekomme.

Men der er andre ting, som vi godt vil se på, og derfor kan vi give vores tilslutning til det forslag, der er kommet fra skatteministeren, med en understregning af, at vi med åbent sind kigger på, hvad der er behov for af småændringer, men der er ikke behov for grundlæggende ændringer. Men vi har lov til at lytte til det, der kommer udefra, og det er specielt det med genbrugsflaskerne, vi synes det kan være værd at kigge på.

Og så vil jeg igen understrege, at det her er det næstbedste. Det bedste er, når vi teknisk er i stand til at nå frem til en emballageafgift, som tager hensyn til den miljøbelastning, som den enkelte emballage påfører naturen.

Klaus Kjær (DF):

Da Dansk Folkepartis ordfører på det her område ikke kan være til stede i salen i dag, skal jeg på vegne af Dansk Folkeparti fremsætte følgende bemærkninger om forslaget:

Man må jo sige, at det er noget af en erkendelse af et nederlag for den gamle emballage-lov, for stort set samtlige partier har erkendt, at det var fuldstændig uadministrerbart med en emballageafgift baseret på volumen.

Det her er et skridt i den rigtige retning i relation til administrationen, men det er jo ikke

godt nok. Forslaget bekræfter jo kun, at regeringen og samarbejdspartierne for enhver pris vil opkræve yderligere afgifter på området.

Miljøhensynet er blevet nævnt, men allerede nu har der jo vist sig problemer omkring genbrugsflaskeordningen, og det erkender man, og det er man villig til at se på, osv., men alligevel fremsætter man et lovforslag, som ikke tager hensyn til den problemstilling, der er omkring genbrugsflasker, altså ikke tager et miljøhensyn.

Det her forslag beviser blot, at regeringen og samarbejdspartierne for enhver pris vil have opkrævet en ekstra afgift for at få yderligere penge i statskassen.

Dansk Folkeparti er principielt imod, at der overhovedet pålægges afgifter til skade både for forbrugerne og for erhvervslivet som helhed.

Jeg vil ikke i dag tilkendegive, hvordan vi stemmer, når forslaget kommer til endelig afstemning; det vil vi gøre i forbindelse med andenbehandlingen af forslaget. Men jeg kan da sige, at det ikke bliver et spørgsmål om, hvorvidt vi er for eller imod.

Sonja Albrink (CD):

CD er tilfreds med, at en uoverskuelig lov kan erstattes med en mere rimelig lov, der går i den rigtige retning. Vi håber også, at denne lov er til at leve med – i modsætning til den eksisterende lov, der jo mildest talt er urimelig.

CD's ønsker har fra starten været, at afgifter på emballage skulle bredes ud til alle former for emballage uanset indhold, og det er nu lykkedes at udvide emballageafgiften og gøre den vægtbaseret, og det er vi glade for.

CD havde håbet, at vi allerede nu kunne have bredt den så meget ud, at der var afgifter på emballage uanset indhold, og derfor vil CD sikre sig, at denne lovændring bliver fulgt op efter sommerferien af nye initiativer, der netop breder afgifterne endnu mere ud. Men vi er kommet et skridt i den rigtige retning.

CD har også presset på, for at vi kunne få denne her ændring af afgifterne færdig inden sommerferien, og jeg vil gerne sige tak til skatteministeren, fordi vi har nået at få forslaget fremsat og forhåbentlig behandlet færdigt, inden vi går på ferie.

Der er kommet nogle nye forslag til ændringer i høringssvarene, som vi i CD gerne vil se nærmere på, og som vi vil tage op under udvalgsbehandlingen. Vi er tilfredse med de ændringer, som gør loven mere enkel og mere

effektiv, og først og fremmest er det vigtigt for CD at sikre den mest fair konkurrence.

Af de ting, som vi også bør diskutere i udvalget, er en sikring af retursystemet for vinflasker. CD vil sikre sig, at lovforslaget bibeholder en økonomisk tilskyndelse for forbrugerne, detailhandlerne og grossisterne til, at vinflaskerne skal retur til producenter eller andre, der genbruger glasset. Vi må derfor se på afgifterne på det område under udvalgsbehandlingen.

For CD er der også et centralt ønske om mindst mulige administrative byrder og bøvl for virksomhederne, og det har også været CD's indstilling fra starten, at denne lov skulle udformes så enkelt som muligt. Der har også været et par henvendelser om det administrative bøvl fra f.eks. den lille slagtermester og andre, der pludselig f.eks. skal til at opgive, hvor meget mayonnaise de har solgt i plasticbakker, som de selv påfylder.

Lad mig slutte med at sige, at vi er kommet i den rigtige retning, og vi er godt tilfredse med denne lov som erstatning for den gamle. Vi vil gøre vores til, at vi får en god udvalgsbehandling, sådan at vi forhåbentlig kan få en god, retfærdig lov, når vi trykker på knapperne ved tredjebehandlingen.

Morten Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre støtter lovforslaget. Vi er tilhængere af grønne afgifter, og vi er tilhængere af afgifter på emballage.

Det bedste havde selvfølgelig været, hvis man havde kunnet opnå egentlige livscyklusvurderinger, hvor man kunne vurdere emballagetypernes belastning af miljøet og afgiftspålægge dem derefter, men det er desværre ikke teknisk muligt endnu. Vi kan håbe, at det kommer på længere sigt.

Med det eksisterende lovforslag skulle det gerne blive lidt lettere og nemmere, når vi overgår til det vægtbaserede system. Der er i hvert fald en selvstændig gevinst forbundet med at få det her lovforslag vedtaget i forhold til det eksisterende. Fordelene ved en afgiftspålæggelse er selvfølgelig eller skulle gerne være en mindre miljøbelastning og et incitament til at nedsætte emballageforbruget eller mængden af emballage generelt. Dertil kommer de provenumæssige betragtninger selvfølgelig.

Det er også fornuftigt at starte inden for et mindre område af varer for at indhøste erfaringer på det tekniske og administrative plan.

Hvad angår afgiftsopgørelsen på udførelsen af vinflasker, så må vi kigge på problemstillingen i forbindelse med behandlingen i udvalget. Hvis der er et reelt problem, skal vi selvfølgelig tage højde for det. Vi skal ikke smadre et godt og velfungerende system på returflaskeområdet. Dertil kommer, at vi selvfølgelig også skal være generelt åbne for løbende forslag til forbedringer under udvalgsbehandlingen.

Det Radikale Venstre er positivt over for L 90. Vi kan støtte det.

Søren Kolstrup (EL):

Enhedslisten var ikke med i den første aftale om emballageafgiften, og det var vi ikke, fordi den ikke havde noget miljømæssigt sigte, men alene var en afgift, der tjente til at kradsse nogle penge ind til staten, en afgift, som tilmed viste sig at være skruet sammen på en bureaukratisk måde. Der var jo også et utal af protester og deputationer i Miljøudvalget, der viste, at det var en sag, der var skruet meget dårligt sammen.

Nu har vi så fået et nyt forslag. På ét afgørende punkt er vi enige i omlægningen: at der nu tages afsæt i vægten af emballagen, at det altså er en vægtbaseret emballageafgift. Så vidt, så godt. Går vi så i detaljer med forslaget, ja, så er der unægtelig mange steder, hvor vi kunne ønske os det ændret.

Lad mig sige med det samme: Hvis vi skal støtte det her forslag, så skal det på anderledes klar måde tjene et miljømæssigt formål. Jeg skal prøve at gennemgå, hvordan det her forslag kunne tænkes ind i en økologisk sammenhæng:

For Enhedslisten er det afgørende, at indsatsen mod emballagen har som overordnet sigte at fjerne PVC, tungmetal og uønskede kemikalier fra emballagen. Endvidere skal emballagen minimeres og fjernes fra forbrændingsanlæggene.

Derfor skal en emballageafgift have indbygget en dynamik, som fremmer en miljørigtig politik, og det gør det foreliggende forslag næppe. Det søger alene at minimere mængden af den anvendte emballage inden for de enkelte emballagetyper, ikke at skifte til mere miljørigtig emballage. Vi vil godt stille nogle ændringsforslag, så det her forslag kan blive spiseligt:

Punkt 1: Afgiften skal fordobles i forhold til det foreslåede, såfremt den består af normal plast, blik, stål og laminater. Det vil fremme emballagen af papir, pap, glas og træ.

Punkt 2: Afgiften skal yderligere fordobles, såfremt emballagen indeholder PVC, tunge metaller eller uønskede kemikalier.

Og så kommer det næste punkt, som for os er helt afgørende, for at det her virkelig kan skrues sammen efter en miljømæssig målestok: at glas og al komposterbar emballage skal friholdes fra afgiften. Hvis man får en sådan friholdelse, får vi jo netop indbygget en dynamik i forslaget, som kan sikre, at det får en sådan sammensætning, at det kan tjene nogle økologiske formål.

Enhedslisten ønsker, at en væsentlig del af provenuet af afgiften afsættes til et udviklingsprogram, der kan fremme udviklingen og anvendelsen af komposterbar emballage som et miljørigtigt alternativ til de gængse emballager. Jeg vil godt nævne et eksempel, nemlig noget, som vi har læst i pressen for nylig, og som kunne sikre det mål, jeg skitserer: Det er om et nyudviklet produkt, bioplast, som f.eks. kan anvendes til emballage af fødevarer, og som er fuldt komposterbart.

Hvis man nu antog, at vores ændringsforslag gik igennem, ville man netop fremme sådan noget som bioplast. Så ville vi sikre os, at det her virkelig tjente et økologisk formål, og perspektivet er ikke svært at få øje på. Kan sådan nogle teknikker videreudvikles, så der yderligere produceres bioplast på basis af f.eks. økologisk dyrkede kartofler, og så der ikke anvendes uønskede kemikalier i produktionsprocessen, ja, så nærmer vi os noget, som Enhedslisten kan gå ind for, og som falder sammen med vores forestilling om et Ø-mærket emballageprodukt.

Jeg vil godt høre ministerens kommentar til, hvad man siger til først og fremmest en friholdelse af glas og komposterbar emballage. Er regeringen ikke interesseret i, at vi får en kompostpolitik, at vi får en økologisk tanke bygget ind i det her forslag? Hvis det virkelig er tilfældet, så begynder vi at interessere os for at diskutere det her. Derfor er jeg meget interesseret i ministerens kommentarer.

Altså: Ja til en vægtafgift, der er skruet sådan sammen, at den fremmer økologiske mål, friholder husholdningerne og friholder dem for at bruge materialer, der er økologisk korrekte.

Kim Behnke (FP):

Ministeren har sikkert ikke haft stor glæde ved at skulle i salen i dag, for her har vi jo den

anden sag, der også er kørt fuldstændig af sporet.

Til trods for, at den ene fabrikant, den ene brancherepræsentant efter den anden sad i Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg og med helt konkrete eksempler viste, hvor forrykt den emballageafgift, der blev indført, ville virke, så valgte man fra regeringens side ud fra nogle provenumæssige betragtninger at sige: Det er vi ligeglade med, vi kører igennem. Vel vidende, at danske virksomheder ville gå konkurs, sagde man: Det er vi ligeglade med. Vel vidende, at importen af specialdesignede emballager ville stige, sagde man: Det er vi ligeglade med, vi kører igennem.

Nu kommer man så med en ændring, som betyder, at alle de virksomheder, som har brugt millioner af kroner på at ændre deres støbeværktøjer, købe nye maskiner hjem til produktion af emballager, der lever op til de volumenkrav, man i øjeblikket har, nu fra den 1. januar 1999 kan lave det hele om én gang til. Det er ikke en fair måde at behandle dansk erhvervsliv på.

Derfor burde den nuværende emballageafgift aldrig have været indført, og man burde have afventet, at man formåede at indføre en emballageafgift baseret på vægt frem for design og volumen, som den nuværende er. De virksomheder må sandelig føle sig mere end til grin, når de først efterlever gældende regler og love, og så får de at vide her så kort tid efter, at det hele tages af plakaten igen.

Vi kan også læse i forslaget, at man har en underlig måde at betragte provenu påovre i Skatteministeriet. Man indfører en afgift, som er helt vanvittig. Den giver 505 mio. kr. i statskassen. Nu kommer man så med denne afgift, og så siger man, at da det giver nogenlunde det samme, så har det ingen provenumæssige virkninger.

Jamen så kunne man lige så godt indføre en afgift, der gav 200 mia. kr. i statskassen, og når man så kun opkrævede halvdelen af det sige, at vi har en provenuletelse. Det hører ingen steder hjemme, og det bygger på den forudsætning, at alle samfundets penge egentlig burde ligge i Skatteministeriets kasser. Det gør de heldigvis ikke.

Så er der spørgsmålet, om det her er den rigtige måde at gøre det på. Ja, vi slipper da forhåbentlig for de absurde situationer, hvor det viser sig, at spraydåser med aerosoler er blevet billigere end plasticflasker med pumper. Vi

slipper da også for nogle af de mest absurde eksempler på, at ændret design kunne give voldsomme prisforskelle. Men vi slipper ikke for den kendsgerning, at forslaget stadig væk ikke har et miljømæssigt sigte.

Vi har set i nogle af de besvarelser, som ministeren allerede har oversendt på de henvendelser, der er kommet fra branchen, at man jo overhovedet ikke er til at argumentere med. Man har nogle argumenter om, at det kender man ikke til, og det vil man ikke forholde sig til. Og lige præcis i spørgsmålet om komposterbare emballager – emballager, som har et klart miljømæssigt sigte – dér fortæller man, at det har man ikke på nuværende tidspunkt mulighed for at miljøvurdere.

Det er rent vrøvl, men der ligger en blokering i Miljøministeriet, for de vil ikke være med til, at vi får den slags emballager i Danmark. Heldigvis har Forskningsministeriet nu sat et udviklingsprojekt i gang om udvikling af komposterbare og spiselige emballager, men jeg tror ikke, det når ret langt, for alle kommissærerne og de højideologiske i Miljøministeriet blokerer det. De vil ikke være med til det – desværre.

Så er der spørgsmålet om, hvorvidt det er lavet korrekt på den måde her. Her må vi fra Fremskridtspartiet sige, at hvis provenuet, hvis den halve milliard om året gik til at lempe andre skatter og afgifter, så støttede vi gerne miljøafgifter i stil med en emballageafgift, fordi det er fornuftigt, at man prøver at begrænse emballagerne. Men man er også nødt til engang imellem at se på, at der er nogle emballager, som er mere nødvendige end andre. Når man tredobbelte emballerer tandpasta, er det unødvendigt, men det er jo altså ikke unødvendigt, at en liter youghurt, det kan oven i købet være en liter økologisk youghurt, er pakket ind. Man kan ikke bære det hjem fra butikken, uden at der er en karton omkring, og derfor bør man skelne mellem nødvendige og unødvendige emballager.

Endelig viser nogle af de besvarelser, vi har fået fra ministeriets embedsmænd, at de stadig væk ikke ved, hvad der foregår ude i den virkelige verden. Man konkluderer nemlig deri, at der ikke synes at være nogen nævneværdig konkurrence mellem kulsyreholdige og ikke-kulsyreholdige læskedrikke. Jeg skal oplyse embedsmændene om, at et produkt som f.eks. Fanta både findes i en kulsyreholdig og en ikkekulsyreholdig version. Et produkt som cola, dog ikke Coca Cola, findes både som kulsyre-

holdig og ikkekulsyreholdig. Så selvfølgelig findes der en klar konkurrence mellem de her ting, selv om man i besvarelsenerne til udvalget påstår, at det kender man ikke noget til. Men så gå ned og kig i butikkerne. Varerne står på hylderne og udsættes daglig for en ganske kraftig konkurrence.

Det sidste jeg skal nå at sige, inden lampen for alvor lyser rødt, er, at man ikke har taget højde for det forhold, som vi blev præsenteret for ved den gamle afgift: at der faktisk er nogle virksomheder, som har en god og fornuftig industri, som går ud på, at de renser plasticdunke, så de kan genbruges. Dem skal man sørge for at præmiere og ikke, som man nu gør, straffe.

Med disse velvalgte bemærkninger må jeg sige, at afhængig af, hvordan udvalgsarbejdet forløber, er vi på nuværende tidspunkt mest modstander af forslaget.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg tror, at vi alle hurtigt kan blive enige om, at vi må begrænse brugen af forskellig emballage.

Er det her forslag så klogt skruet sammen? Er det sådan, at man virkelig har tænkt i miljøbaner, da man skruede dette lovforslag sammen? Det synes jeg desværre ikke det bærer præg af. Det bærer præg af, at man har været for vilkårlig. F.eks. siger ministeren i sin fremsættelse:

»Der foreslås endelig nedsættelse af den afgiftsgodtgørelse, der ydes ved udførsel af vinflasker m.v. til genpåfyldning i udlandet. Godtgørelsen er i dag 100 pct., hvilket foreslås nedsat til 80 pct.«

Vi har fået beskrevet af forskellige i Skatte- og Afgiftsudvalget, hvilket følger det vil få. Vi er selvfølgelig spændt på at se ministerens kommentarer til de henvendelser.

Men hvis ellers det er nogenlunde rigtigt, hvad disse henvendelser har demonstreret for os, mister man klart en miljøeffekt ved at ændre satsen, som regeringen her lægger op til.

Vi har også fået demonstreret andre ting i Skatteudvalget, og når jeg læser forslaget og ser disse indvendinger, kan jeg ikke andet på nuværende tidspunkt end konkludere, at det ikke er lavet godt nok. Her må jeg på samme måde som ved det foregående lovforslag spørge, hvorfor vi ikke får ordentlig tid til at gennembehandle et sådant forslag, så vi kan få mulighed for at undersøge de indvendinger. Er

indvendingerne virkelig sagligt motiverede? Og hvordan gør man sådan på en ordentlig måde?

Det kan ikke være rimeligt, at først dummer man sig, og så spiller man ud her i den sidste måned, hvor alle ved, vi har travlt, og lægger nogle andre principper frem og møder en omfattende kritik.

Derfor må vi sige, at sådan som det ser ud nu, vil vi ikke tage ansvaret for forslaget i den foreliggende form. Sigtet er rigtigt, men et godt sigte skal man altså ikke ødelægge, fordi det arbejde, man lægger frem, ikke er gennemarbejdet godt nok.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Flemming Kofod-Svendsen var heroppe og gøre opmærksom på problemerne med hensyn til flaskegodtgørelse ved eksport osv. Jeg skal spørge hr. Flemming Kofod-Svendsen, om han ikke har set bilag 11, hvor embedsmændene på side 13 bliver spurgt om det, og på side 14 svarer de, at et forslag om nedsættelse af godtgørelse er principielt rigtigt, hvorefter det senere konkluderes, at man ikke vil gøre noget ved det, fordi man regner med, at man får skuddet ikrafttrædelsen frem til den 1. januar 2000, og så må virksomheden jo finde ud af at indrette sig. Den mellemliggende tid kan så udnyttes til at overveje alternativer og måder.

Det vil altså sige, at man har identificeret problemet, men man skal først se skaderne ske og have virksomhederne til at have tab. Så mit spørgsmål til hr. Flemming Kofod-Svendsen er: Har Kristeligt Folkeparti ikke set, at det spørgsmål har embedsmændene også svaret arrogant på ligesom de andre 14 sider arrogante svar, vi har fået?

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg tror, det her er et forslag, som faktisk har en meget bred folkelig dækning. Jeg tror, det irriterer de fleste danskere, at hver gang man har været en tur ude og handle, slæber man langt, langt mere emballage med hjem, end der er nogen rimelighed i.

Derfor mener jeg også, det er rigtigt, at vi har taget fat på hele den problemstilling, også selv om vi ikke har nået det ideelle – ikke fordi vi ikke gerne vil det ideelle, lave livscyklusundersøgelser og gennemføre en emballageafgift, som ud over at forsøge at begrænse vægten også forsøger at styre emballagevalget over dér, hvor det er mindst miljøskadeligt.

Når det ikke er med i dette forslag, er det ikke den politiske vilje, der mangler. Men jeg har det i hvert fald sådan, at jeg ikke tør stille mig til overdommer om, hvordan den model skulle se ud, når de folk, jeg støtter mig til, ikke tør konkludere, hvordan modellen skal se ud. Jeg vil imidlertid gerne give tilsagn på regeringens vegne, både om at vi fortsætter intenst med at forske og blive klogere på det felt, og at vi i takt med, at vi får ny viden, også tilretter reglerne, så vi hele tiden forbedrer den miljømæssige virkning af emballageafgiften.

Forslaget er et rent vægtbaseret afgiftsforslag, der har det – synes jeg – i sig selv gode formål at begrænse mængden af emballage, uanset om man har valgt den ene eller den anden slags materiale, og give incitament til, give præmie for at reducere mængden mest muligt. Det synes jeg i sig selv er et godt, et rigtigt formål. Men jeg er også fuldstændig enig i, at i det øjeblik, vi mener, vi har det faglige, det saglige grundlag til at tage næste skridt, dvs. at differentiere og forsøge via en emballageafgift at styre, flytte og give incitament til valg af det materiale, der har mindst mulige miljømæssige skadevirkninger, skal vi gøre det. Det er et skridt, som jeg på regeringens vegne meget gerne giver Folketinget tilsagn om, vi er parat til at tage, og vi vil arbejde intenst for så hurtigt som muligt at nå derhen.

Men i hvert fald dér, hvor jegovre hos Miljøstyrelsen kan hente bistand – det er jo ikke en ekspertise, vi er i besiddelse af i Skatteministeriet – har man ikke på nuværende tidspunkt turdet anbefale, at vi kunne tage det skridt, og det synes jeg er vigtigt at bringe til Folketingets og offentlighedens oplysning. Nogle andre mener, vi kan gå hurtigere frem, og det lytter jeg meget gerne til og indgår meget gerne i dialog om. Men i hvert fald vil jeg være sikker på, at vi gavner miljøet med det, vi gør, og at vi ikke på et for svagt grundlag kommer til at give incitament til, at materialevalget falder på noget, der skader miljøet mere, end det gavner. Derfor er det saglige hensyn, der er baggrunden for, at det her er et rent vægtbaseret, neutralt afgiftsforslag, som er lagt frem her i Folketinget.

Jeg tror som sagt, at der i befolkningen er et ønske om det her, og derfor tror jeg også, det er meget vigtigt, at vi prøver at tage skridtene i en sådan rækkefølge, hast og takt, at vi ikke kommer til at skade den folkelige forståelse, der er for, at her er et instrument, som det er nyttigt at vi betjener os af.

Nogle kritikere har sagt, at så laver vi én afgift, og nu kommer der en ny afgift, der erstatter den. Jeg tror, det var hr. Kim Behnke, der var inde på, at man er gået i gang med produktionsomstilling osv., og jeg tror, man ude i virksomhederne har fulgt bedre med end hr. Kim Behnke. Allerede i december blev dette lovforslag ledsaget af en klar aftale mellem partierne, der stod bag det – en aftale om, at vi allerede her på nærværende tidspunkt skulle omlægge til en vægtbaseret afgift med ikrafttræden så hurtigt som muligt.

Baggrunden herfor er selvfølgelig, at da vi sad i finanslovforhandlinger tilbage i december, havde vi i forvejen en volumenbaseret afgift, og at vi derfor opererede videre på det kendte grundlag; det tror jeg ikke er et ukendt fænomen her i huset. At vi så ved samme lejlighed benyttede lejligheden til at spørge, om vi kunne revidere og gøre det bedre, var der blandt partierne, der står bag forslaget, enighed om at gøre, og derfor aftalte vi samtidig, at vi skulle lave den omlægning af en væsentlig del af emballageafgiften, der her er fremsat forslag om.

Flere ordførere, jeg tror bl.a. fru Mariann Fischer Boel, var inde på problemerne med f.eks. legetøjsbranchen, og hun sagde, at hun ikke forstod, at vi ikke lærte noget mere af dem og skelede til den tyske model. Vi har faktisk skelet ganske betydeligt til den tyske model, og det er også derfor, vores vurdering er – ud fra de oplysninger, vi er i besiddelse af – at problemerne i legetøjsbranchen, hvor flere forskellige materialer indgår i emballeringen, ikke er store og uoverstigelige. De virksomheder, der i forvejen eksporterer til Tyskland, har allerede indbygget modeller, der ligner den, vi nu lægger op til, som forudsætning for, at de overhovedet kan eksportere til Tyskland, og det er de store danske legetøjsvirksomheder, der eksporterer til Tyskland, som har udviklet modellerne. Jeg tror også, de fleste af de virksomheder, vi importerer fra, eksporterer på tilsvarende måde til Tyskland, som de gør til Danmark, og derfor er det en klar hjælp i denne forbindelse, at vi har knyttet os til den systematik, man har i den tyske model.

Til hr. Brian Mikkelsen: Jeg skal lige rette en lille misforståelse. Ikrafttrædelsesdagen er den 1. januar 1999 i lovforslaget, og det er rigtigt, at i det forslag, der var ude til høring, var det den 1. februar, men vi har altså ændret den. Når vi havde valgt 1. februar, var det af hensyn til

virksomhederne. Hvis der skulle være lageropgørelse, hvis man skulle tælle lagre op i forbindelse med årsskiftet, kunne det være besværligt; men da vi har valgt ikke at besvære virksomhederne med lageroptælling, har vi ikke ment, at der var nogen problemer. Vi har heller ikke fået bemærkninger om, at der skulle være nogen problemer i, at vi valgte den 1. januar i stedet for den 1. februar, og vores ønske har været at gå over til denne afgift og erstatte den nuværende med den så hurtigt som overhovedet muligt.

Så forstod jeg i øvrigt ikke det eksempel, hr. Brian Mikkelsen havde med ketchup. Det må være et gammelt eksempel, for med den afgift, vi har i dag, ville en 1-liter-flaske være pålagt en afgift på 1,60 kr. Med den nye, vægtbaserede afgift vil en 1-liter-flaske typisk være pålagt en afgift på 31 øre, så der foreligger på dette felt et ganske dramatisk fald fra den eksisterende til det, vi foreslår. Og derfor skulle man jo ikke have tårer i øjnene nu, men kunne måske tørre tårerne af øjnene. Det synes jeg da ville være en god ting.

Flere ordførere har været inde på spørgsmålet om genbrug af vinflasker, hvor vi foreslår en 80 pct.-refusion i stedet for en på 100 pct. Det hænger sammen med, at vi kan se, der er en recirkulation i størrelsesordenen 4, 5, 6 gange af en vinflaske. Men jeg vil godt give det tilsagn – også på regeringens vegne – til de ordførere, som har nævnt det, at jeg er indstillet på, at dette lovforslag ikke bør vedtages i en sådan form, at man med rette kan sige, det skader genbrugstanken, heller ikke på dette felt. Derfor vil jeg selvfølgelig også lytte til både ordførerne og de henvendelser fra brancherne, vi får udefra, og i den udstrækning, hvor det bliver nødvendigt at foretage ændringer af lovforslaget – og det er meget tænkeligt, at det bliver tilfældet på dette felt – foretager vi de ændringer, inden vi kommer frem til tredjebehandlingen.

Men det helt generelle er, at jeg har ingen ønsker, regeringen har ingen ønsker om at få vedtaget et lovforslag, der med rette kan siges at skade noget som helst på genbrugssiden. Derfor dette tilsagn om også her at gå positivt ind i et samarbejde med partierne og udvalget om, hvordan der eventuelt kan foretages nogle justeringer.

Med disse bemærkninger håber jeg på et positivt udvalgsarbejde, og jeg vil i hvert fald bidrage til det i den udstrækning, jeg overhovedet har mulighed for det.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Man kan jo takke for ministerens svar, og jeg synes, det var interessant, at ministeren var indstillet på, at forslaget godt kunne tænkes ændret – om ikke på kort sigt, så i hvert fald på mellemlang sigt – så det blev mere miljøvenligt.

Jeg kunne også forstå på ministeren, at hvis han ikke lige umiddelbart var tilbøjelig til at gøre det, var det udelukkende af tekniske grunde. Herregud, vi skal jo finde en formel, men jeg vil alligevel godt spørge, om ikke ministeren mener, at man forholdsvis hurtigt – ja, måske nærmest den dag i morgen eller overmorgen – kunne finde ud af, hvordan det kunne sikres, at komposterbart affald simpelt hen blev friholdt. Jeg mener ikke, det er et lille spørgsmål, men ret afgørende for at sikre, at folk bliver mere og mere interesserede i simpelt hen at bruge affald, der kan komposteres, og dermed får man skærpet miljøprofilen i forslaget. Så jeg vil godt lige høre ministerens kommentar dertil.

Kim Behnke (FP):

Ministeren fortalte fint om, hvordan borgerne, befolkningen er trætte af overemballage. Fuldstændig enig. Jeg deler det synspunkt, men det er jo ikke overemballage, når man har pakket en liter økologisk yoghurt ind i pap som en mælkekarton. Det er ikke overemballage, det er en nødvendig emballering. Man kan simpelt hen ikke tage varen med hjem fra butikken, medmindre der er den emballering, og derfor burde afgiften være sådan indrettet, at man primært gik efter overemballage og ikke efter nødvendig emballering.

Så vil jeg i dag lære ministeren et nyt ord – incitament. Et meget fint ord, incitament. Det betyder, at man skal prøve at gøre noget, der fremmer en udvikling. Lige præcis på spørgsmålet om de komposterbare og spiselige emballager burde der ligge et ændringsforslag, der hedder, at hvis en virksomhed kan dokumentere – og virksomheden skal have bevisbyrden – at den har en emballagetype, der er komposterbar eller spiselig, og det sidste er der faktisk også nogle der er, er der ikke nogen afgift på. Så ville man nemlig fremme en udvikling, en udvikling, hvor vi i Danmark er 10 år bagud i forhold til omverdenen.

I lande som Canada, Japan og Østrig går udviklingen omkring komposterbare og spiselige emballager med stor hast, men lige præcis Miljøstyrelsen, det værste sted, ministeren

overhovedet kunne spørge, har en meget fuldstændig i stål sat ideologisk holdning, der hedder, at vi skal ikke have komposterbare og spiselige emballager i Danmark, fordi emballager skal genanvendes. Og den holdning har gennem de sidste 10 år forhindret og stoppet udviklingsprojekter, forskningsprojekter på Landbohøjskolen og andre steder.

Nu har Forskningsministeriet meget modigt bevilget en lille bitte pose penge til forskning i komposterbare og spiselige emballager, men det er slet, slet ikke nok i forhold til den forskning, der burde være foregået, og hvor vi er 10 år bagud i forhold til omverdenen. Der kunne ministeren fremme det ved at lade virksomhederne have bevisbyrden, frem for at det er ministeren, der skal sidde og vurdere, om en emballage er spiselig eller komposterbar.

Så lad mig også sige omkring papir, at det er jo dumt, at alt papir bliver regnet under ét, for der er forskel på, om det er et stykke rigtigt papir, der kan genbruges, eller om det er et stykke papir, der f.eks. er glittet, lakeret eller paraffineret, så det ikke kan genbruges. Afgiften er den samme, hvad enten papiret kan genbruges eller ej. Der burde også være en forskel, sådan at man fremmer genbrugelige paptyper og papirtyper og fjerner dem, der bliver lakeret og paraffineret, eller i hvert fald lægger afgiften dér. Sådan nogle ting er med til at fremme en økologisk og miljørigtig udvikling, som der ikke er nogen der har noget imod, i hvert fald ikke når det gælder emballage.

Jeg skal gerne bistå ministeren. Ud over Fremskridtspolitik er det en af de ting, jeg ved noget om. Jeg har 7-8 hyldemeter om emnet med materiale fra hele verden omkring det, så jeg skal gerne bistå ministeren. Men lad være med at spørge i Miljøstyrelsen, for de er modstandere af det her, lige meget hvad.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg kan høre, der er mange gode spørgsmål på vej fra udvalget. Dem vil vi gøre os umage for at besvare. Men jeg må nok sige til hr. Kim Behnke, at det er altså meget svært, hvis man ikke selv er ekspert – det kan jeg så forstå hr. Kim Behnke mener han er – at give tilstrækkelig gode svar til udvalget, hvis ikke man må spørge dér, hvor ekspertisen befinder sig i centraladministrationen.

Når jeg bad om ordet, var det mest for at gøre en bemærkning til hr. Søren Kolstrup, der siger, at det udelukkende var af tekniske grun-

de, vi ikke var gået videre. Nu er det i hvert fald i den sammenhæng her en lidt bredere fortolkning af ordet tekniske. Det er udelukkende af hensyn til, at de folk, som vi har støttet os til, og som gerne skulle være dem, der ved mest om det her, ikke tør gå længere, fordi de siger, at hvis vi går videre på det nuværende grundlag, end vi har foreslået her, risikerer vi, fordi vi ikke ved tilstrækkeligt, ikke har fået undersøgt tilstrækkelig mange ting, at vi kommer til at gøre mere skade end gavn. Hvis vi går ud over incitamentet til at begrænse overflødig emballage mest muligt, risikerer vi, at vi får givet incitament til at skifte over til emballagematerialer, som skader mere end dem, man vælger i forvejen.

Så hvis det er af tekniske grunde, kan vi godt vælge ordet tekniske, men så snart vi er nogenlunde sikre på, at vi har et grundlag, hvor vi kan lave det her endnu mere miljørigtigt, har jeg givet tilsagn om, at så vil regeringens vilje ikke mangle. Det vil jeg også gerne give på skrift under udvalgsarbejdet, så de fælles målsætninger, jeg tror vi har på det her felt, er fælles målsætninger, vi kan give en styrke også i forhold til det arbejde, der skal foretages videre, for at vi hurtigst muligt kan komme videre.

Og så vil jeg foreslå, at man stiller de forskellige konkrete modeller, man måtte ønske vurderet, som spørgsmål under udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 91: Forslag til lov om ændring af lov om forskellige forbrugsafgifter. (Afgift af folier fremstillet af blød polyvinylchlorid til emballering af levnedsmidler).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 2/6 98).